

GERALD

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Ger-' = '(ijzeren) speer'

2] '-ald' = een verkorting van 'wald' of 'walt' = 'heersen'.

Dus: 'heerser met de speer'

*

Geraldus (ook **Garalt**, **Gerald** of **Gérald**) **van Mayo**, Ierland; abt; † **732**; **feest 13 maart**.

Hij stamde uit een angelsaksische familie die in Northumberland woonde. In 664 stak hij over naar Ierland en stichtte daar klooster Mayo (= Magh-Eo).

Bij een twist in zijn klooster tussen de monniken van Ierse en die van Engelse afkomst vertrouwde hij de leiding over de Ierse toe aan zijn leerling Colman en nam zelf de Engelse onder zijn hoede.

*

Géraud (ook **Gerald**, **Gerardus** of **Gerold**) **van Aurillac** osb, Cezeinac-en-Guercy (of Cezenac), Frankrijk; stichter; † **909**; **feest: 13 oktober**.

Hij werd rond 855 in Aurillac geboren. Zijn moeder was de heilige Adeltrudis van Aurillac. Hij was graaf en beschikte over een fantastisch vermogen. Één negende deel ervan kwam ten goede aan de kerk. Voor een feodale leenheer, die geen geestelijke was en zelfs geen kluizenaar of monnik, leidde hij een verbazend deugdzaam leven. Hij joeg op zwarte beesten, die de oogst vernietigden, omdat hij meende dat de duivel erin huisde. Men zegt dat hij eens overladen met puistjes van een drijfjacht terugkeerde. Toen hij ervan genezen bleek te zijn, zag men in hem een heilige. Zijn familie bestemde hem nu voor het geestelijk leven. Moest hij oorlog voeren, dan droeg hij zijn soldaten op om hun wapens achterstevoren vast te houden...! Hij verbood plunderingen en stelde voor zijn ridders het bijwonen van het koorgebed in de kerk verplicht; na de lezingen discussieerde hij met hen over de inhoud. Hij stichtte op zijn landgoed een benedictijner klooster dat hij rijkelijk bedeelde.

De legende vertelt dat zieken in de streek die hij bezocht, het water stalen waarmee hij zich had gewassen en dat gebruikten om zich te genezen. Toen het bij een kind op zijn verlamde benen werd gesprenkeld, kon het weer lopen. Hij is patroon van de Haute-Auvergne en wordt afgebeeld met het model van een kerk.

*

Geraldus (of **Gerardus**) **van Doornik** o.cist. België; bisschop; † **na 1000**; **feest 22 september**.

*

Gerald (ook **Gerard**, **Gérald** of **Géraud**) osb **van Grande-Sauve** bij Bordeaux, Frankrijk; abt; † **1095**; **feest: 5 april**.

Hij werd rond 1025 geboren in het Noord-Franse plaatsje Corbie en trad daar in het beroemde klooster, waar hij de zorg kreeg voor de materiële zaken. Intussen leed hij aan haast ondraaglijke migraine-aanvallen. Hij vergezelde zijn abt naar de Monte Gargano, het heiligdom van St. Michaël in Zuid-Italië; vervolgens naar de Monte Cassino, de bakermat van de benedictijner orde en naar de apostelgraven in Rome. Daar werd hij door paus Leo IX priester gewijd. Hij had gehoopt hier genezen te worden van zijn hoofdpijnen. Maar het was zijn eigen abt, de heilige Adelardus, die hem op de terugweg ervan af hielp. Uit dankbaarheid zou hij later diens levensbeschrijving verzorgen. Intussen zat het zwerfen hem in het bloed. In 1073 trok hij op bedevaart naar het Heilige Land. Bij terugkomst werd hij op verzoek van de monniken zelf benoemd tot abt van het St-Vincentiusklooster te Laon. Hier probeerde hij de monniken te hervormen, maar dat bleek na vijf jaar zwoegen tevergeefs. Hij vertrok in gezelschap van de tweede beste monniken. Vervolgens was hij enige tijd abt van het beroemde klooster van St-Medardus in Noyon. Maar hier werd hij het slachtoffer van een medebroeder die zichzelf veel geschikter vond.

Opnieuw vertrok hij met enkele getrouwen. Na een paar dagen voegde zich een kluizenaar met de naam Ebroïnus bij hen evenals vijf ridders. Dit vrome gezelschap bezocht de heiligdommen van St.Denis bij Parijs, de Heilige-Kruiskerk te Orléans en het graf van Sint-Martinus te Tours; ze kwamen in Poitiers precies op de dag dat hertog Willem III van Aquitanië de stad binnentrok. Deze vroeg met interesse naar het doel van hun zwerftocht en bood hun zijn landgoed Sauve-Majeur aan (= Silva major = Het Grote Bos), gelegen ten zuiden van Bordeaux tussen de Garonne en de Dordogne. Ze namen het op de dag van Simon en Judas, 28 oktober, 1079 in bezit. Deze vestiging groeide uit tot Notre Dame de la Grande Sauve, het moederhuis van een grote benedictijner congregatie. Op zijn sterfbed omhelsde hij nog één keer al zijn monniken, verzocht hun toen weg te gaan om plaats te maken voor de engelen die hem naar het paradijs zouden geleiden. In 1197 is hij heilig verklaard.

*

Er zijn nog veel meer heiligen of zaligen die Gerald heten, of een daarvan afgeleide naam dragen.